

LIÊN KẾT

★ ★ ★ ★ ★ CONNECTION

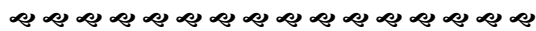
Hội Thánh Tin Lành VN New York

Bộ mới Số 002 * Tháng 6, 2008

76 Second Avenue, New York, NY. 10003 * (201)487-9664 * www.hoithanhnewyork.org

*“ Ta là gốc nho, các ngươi là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái;
vì ngoài ta các ngươi chẳng làm chi được. ”*

< Giăng 15:5 >

✧ Chủ Nhiệm:

Mục Sư Lê Phước Thuận.

✧ Chủ Bút:

Nguyễn Sĩ Thuận

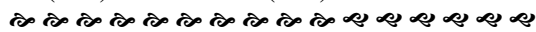
✧ Cộng Tác:

Giáp Văn Ly, Phượng Hoàng.

Linda Nguyễn, Ân Huệ Hirashiki.

☎ Liên Lạc:

(201) 390-9095 * (203) 233-8154

Nhiều năm trước đây, các khoa học gia Hoa Kỳ và Anh báo động rằng một khối vụn thạch (asteroid) với đường kính khoảng chừng 1.3 Km có thể va vào quả đất vào ngày 21 tháng 3 năm 2014, sức va chạm có hiệu quả tương đương hàng triệu lần quả bom nguyên tử đã nổ ở Hiroshima. Nhưng họ cũng cho biết rằng xác suất của sự va chạm này chỉ có gần một phần triệu. Ngày hôm sau, các khoa học gia Hoa Kỳ lại cho biết sau khi tính toán cẩn thận các dữ liệu thu thập được, xác suất của sự va chạm này giảm thấp còn khoảng nhỏ hơn một phần hai triệu và có thể không xảy ra. Khối vụn thạch này được đặt tên 2003 QQ47, có trọng khối

2600 triệu tấn, được phát hiện đầu tiên trên bầu trời vào ngày 24 tháng 8, 2003, do Viện Nghiên Cứu Vụn Thạch Gần Địa Cầu Lincoln ở tiểu bang New Mexico. Theo các nhà khoa học, vụn thạch là các khối đá bị bỏ lại trong sự tạo thành Thái Dương Hệ cách đây khoảng 4 triệu rưỡi năm. Hầu hết chúng bị giữ lại một khoảng cách an toàn cách xa quả đất chúng ta, nằm trong vòng đai vụn thạch giữa Hoả Tinh (Mars) và Jupiter. Tuy vậy, có một số vụn thạch ra khỏi vòng đai này và đi theo những quỹ đạo băng ngang qua quỹ đạo của địa cầu chúng ta.

Trước những sự kiện này, có bao giờ chúng ta suy nghĩ đến sự quan phòng kỳ diệu của Đức Chúa Trời - Đấng Sáng Tạo vũ trụ - trên đời sống của con người chúng ta trong trái đất nhỏ bé này hay không. Với sự khôn ngoan và kiến thức khoa học, con người có khả năng phát hiện những khối vụn thạch ở cách xa chúng ta hàng triệu triệu dặm và dự đoán cả đường di chuyển của nó, nhưng không có cách nào để thay đổi hoặc đối phó nếu có sự va chạm với quả đất. Thế nhưng thật diệu kỳ là từ khi có con người (không phải loài vượn người) trên mặt đất, chúng ta chưa ghi nhận một sự hủy phá nào bởi va chạm với các vụn thạch có mức hủy

diệt và tàn phá như bom nguyên tử của con người làm ra. Đấng Tạo Hoá đã đặt vũ trụ trong đó có cả trái đất vận hành theo một trật tự và những quy luật nhất định. Khi con người tìm cách thay đổi trật tự và quy luật này, rối loạn và huỷ diệt sẽ xảy ra. Buổi sáng thức dậy, vẫn còn thấy ánh sáng mặt trời, hãy cảm tạ Chúa là Đấng Thành Tín, và cảm tạ về sự quan phòng kỳ diệu của Ngài, xin cùng dâng lên Đấng Tạo Hoá lời ca ngợi như Giê-rê-mi: “ *Mỗi buổi sáng thì lại mới luôn, sự thành tín Ngài là lớn lắm.*”.

Liên Kết

Lời Cầu Nguyện

Của Một Người Cha

Đại tướng Douglas MacArthur, một danh tướng của Hoa Kỳ trong thế chiến thứ hai, đã cầu nguyện cho người con trai của ông như sau:

“ *Lạy Chúa, xin giúp con của con có sức mạnh để dám nhận biết rằng mình yếu đuối. Có can đảm để nhận biết rằng có lúc mình sợ hãi. Biết hãnh diện và không lùn cúi khi thất bại, nhưng khiêm tốn và hiền hoà khi chiến thắng.*

Xin Chúa giúp con của con biết làm những điều đáng làm chứ không làm theo ý thích. Biết Chúa và biết rõ rằng chính Ngài là nền tảng của mọi hiểu biết. Lạy Chúa, xin đừng để con của con đi trên những con đường an nhàn và thoải mái, nhưng trên những lối khó khăn và thách thức, vì như vậy nó mới có thể đứng vững trong bão tố cuộc đời, và mới biết thông cảm với những người thất bại.

Xin Chúa giúp cho con của con có tấm lòng trong sạch, có mục đích cao đẹp cho đời sống. Biết làm chủ chính mình trước khi làm chủ người khác. Xin giúp con của con biết cười, nhưng cũng biết khóc. Biết hướng về tương lai nhưng cũng không quên quá khứ.

Lạy Chúa, sau khi con của con có được những điều trên, xin Chúa ban cho nó điều này nữa: Xin giúp nó nghiêm trang nhưng đừng

làm ra vẻ nghiêm nghị. Xin cho nó biết khiêm nhường và nhớ rằng sống đơn giản mới thật là cao thượng, cởi mở mới thật là khôn ngoan, và hiền hoà mới thật là người có sức mạnh.

Lạy Chúa, nếu những điều con cầu xin được thành sự thật, thì con đây mới dám nói rằng: “Con đã không sống một đời vô ích”.”

Đó là lời cầu nguyện của một người biết rõ chính mình, và cũng biết rõ Chúa. Chúng ta có cầu nguyện cho con cái và cho chính mình những điều tương tự để sống mỗi ngày như vậy không ?

*Phượng Hoàng chuyển dịch
(Christian Today)*

Lời Hay Ý Đẹp

Chúng ta tồn tại tạm thời qua những gì chúng ta nhận được, nhưng chúng ta sống mãi mãi qua những gì chúng ta cho đi.

Douglas M. Lawson

Lương tâm là một tiếng nói nhỏ nhẹ từ bên trong, nhưng không cùng chung một ngôn ngữ của bạn.

Bert Murray

Bạn không thể nào đoạt được huy chương vàng ở Thế Vận Hội với chỉ một vài tuần lễ tập luyện thật căng thẳng.

Seth Godin

Khi cây sồi gãy đổ, cả khu rừng vang dội tiếng ngã của nó, nhưng đã có hàng trăm hạt bông của cây sồi đã được ươm trồng lặng lẽ bởi những làn gió nhẹ không ai biết đến.

Thomas Carlyle

CÂU CHUYỆN VỀ MỘT CHIẾC DÙ

Charles Plumb - tốt nghiệp Học Viện Hải Quân Hoa Kỳ - là một phi công lái máy bay phản lực chiến đấu tại Việt Nam. Sau 75 phi vụ chiến đấu, máy bay anh ta bị bắn rơi bởi phi đạn phòng không của địch. Plumb phải nhảy dù ra khỏi máy bay bị đạn và rơi vào tay kẻ thù. Anh ta bị bắt và bị giam 6 năm trong tù của Cộng Sản Việt Nam. Sau đó

được sống sót trở về, Plumb hiện nay đang đi giảng thuyết về những bài học anh đã kinh nghiệm được qua những năm tháng lao tù ở miền Bắc Việt Nam.

Một ngày nọ, khi Plumb và vợ đang ngồi ăn trong một nhà hàng, một người đàn ông ngồi ở một bàn khác tiến đến và nói với anh: “Anh là Plumb phải không! Anh đã lái máy bay phản lực chiến đấu ở Việt Nam từ hàng không mẫu hạm Kitty Hawk. Và máy bay anh đã bị bắn rơi!”. Plumb ngạc nhiên hỏi: “Ồ, làm sao mà anh đã biết điều đó?”. Người đàn ông kia trả lời: “Tôi là người đã xếp chiếc dù nhảy (parachute) trên máy bay cho anh”. Plumb thở phào trong niềm kinh ngạc lẫn biết ơn. Người đàn ông nắm tay vào không khí và nói: “Tôi đoán là chiếc dù đã mở tốt!”. Plumb xác quyết với anh ta: “Chắc chắn là như vậy! Nếu chiếc dù của anh xếp đã không mở được, tôi sẽ không có mặt ở đây hôm nay.”

Plumb đã không ngủ được suốt đêm đó, cứ luôn suy nghĩ đến người đàn ông mình đã gặp trong nhà hàng. Plumb kể lại rằng: “Tôi cứ miên man suy nghĩ về anh ta để cố nhớ lại anh ta trông như thế nào trong bộ đồng phục Hải Quân năm xưa: một chiếc mũ trắng, một vương vãi sau lưng, và chiếc quần ống loa. Tôi băn khoăn tự hỏi có thể mình đã gặp anh ta nhiều lần và đã không có một lời chào hỏi “anh mạnh khoẻ không?”, hoặc nói với anh một điều gì, bởi vì như các bạn biết, lúc đó tôi là một sĩ quan phi công lái chiến đấu cơ còn anh ta chỉ là một thuỷ thủ bình thường!”. Plumb lại nghĩ đến người thuỷ thủ đã đứng hàng giờ bên chiếc bàn gỗ dài trong hầm tàu, cẩn thận chi li xếp từng cánh của chiếc dù nhảy an toàn, mỗi lần như vậy anh ta nắm trong tay mình trách nhiệm về sự an toàn và mạng sống của người phi công mà anh không hề biết.

Bây giờ, Plumb luôn luôn đặt câu hỏi cho những cử tọa đang nghe anh diễn thuyết: “Ai đang xếp chiếc dù nhảy cho các bạn?” Mỗi người đều có được nhiều người khác

chuẩn bị cho mình những điều mình cần trong cuộc sống hàng ngày, trực tiếp hoặc gián tiếp. Plumb cũng kể rất rõ rằng anh ta đã cần nhiều loại dù nhảy an toàn khi máy bay anh bị bắn rơi trên vùng đất địch - anh ta cần chiếc dù thể chất của anh, cần chiếc dù tinh thần, cần chiếc dù tình cảm, và chiếc dù thuộc linh của anh nữa. Plumb cần có đủ tất cả những hỗ trợ này trước khi đáp xuống đất và trở về một cách an toàn.

Các bạn ơi! Đôi khi đối diện với những thách thức của đời sống hằng ngày đưa đến, chúng ta rất thường bỏ qua những điều thực sự quan trọng. Chúng ta có thể đã không có một lời chào hỏi, không nói được chữ “xin vui lòng”, hoặc một lời cảm ơn; chúng ta đã không chúc mừng người nào đó hoặc những điều tuyệt diệu đã xảy đến cho họ; chúng ta không cho người khác được một lời khích lệ, hoặc chỉ cần làm một cử chỉ tử tế với họ mà không đòi hỏi lý do.

Trong đời sống các bạn đang trải qua suốt tuần lễ này, tháng này, năm này, xin hãy nhận biết những con người đang xếp chiếc dù nhảy an toàn cho bạn.

T.L. chuyển dịch

Công Đức Sinh Thành

*Công cha như núi Thái sơn
Làm con trước phải đền ơn sinh thành
Ngày Cha quyền phép sáng Danh
Nấn nèn bụi đất khôn lành bây giờ
Truyền kíp phần xác thuở xưa
Cám ơn Cha Thánh tôn thờ đến nay
Từ khi sáng thế chuyển xoay
Loài người từ đó có ngay ban đầu
Bởi Cha Thiên Thượng nhiệm màu
Cho nên mới có ngõ hầu từ đây
Kể cha phần xác những ngày
Sanh ra nuôi dưỡng hôm nay trưởng thành
Quê nhà từ lúc chiến tranh
Trời trua nắng cháy con đành ra đi
Thiếu thời cha khổ lắm khi
Nuôi con khôn lớn làm ly chuỗi ngày
Dòng đời xuôi ngược đắng cay*

*Thời gian xa cách đến nay quá dài
Dâng lên Cha Thánh thiên đài
Con e không biết ngày mai thế nào
Ba nay đầu bạc tuổi cao
Quê nhà nắng cháy làm sao dãi dầu
Con thời xa cách mãi đâu
Dấn thân đất khách bấy lâu quê người
Đời đời cuộc sống vô tư
Năm dài xa cách coi như số phận
Quên đi từ thuở song thân
Việt Nam khó nhọc ân cần dưỡng nuôi
Bây giờ tóc bạc da mồi
Vì con ba khổ than ôi chuỗi ngày
Những chiều ra đứng ngõ sau
Trông về quê mẹ ruột đau như dần
Dâng lên Cha Thánh dự phần
Phủ che bóng xế con cần có Cha
Tiếc thay huyên cỗi xuân già
Chiều tà nhạt nắng con mà nơi đâu
Cha thương phủ kín ngàn dâu
Trùng dương sóng vỗ ai hầu thân ba
Bây giờ như cội đa già
E khi ngã bóng sao mà biết đâu
Bóng chiều như gọi con sầu
Mong ngày gặp lại tâm đầu hàn huyên.*

Giáp Văn Ly

NGÀY CON CHÀO ĐỜI

Trong suốt hơn chín tháng vợ mang thai, Bình lúc nào cũng ở trong tâm trạng khó diễn tả của cảm xúc vừa sung sướng, vừa hồi hộp, vừa lo lắng. Lập gia đình lúc ba mươi tuổi, hai năm sau chuẩn bị đưa con đầu lòng ra đời, nhưng Bình cảm thấy mình như vẫn chưa sẵn sàng làm một người cha.

Từ trước đến nay anh là một người con, người cháu, là anh em trong gia đình. Trở thành chồng của người mình yêu, Bình thấy một thay đổi lớn trong trách nhiệm và gánh vác. Bây giờ sắp sửa đón nhận một nhân vật quan trọng trong cuộc đời mình, Bình cảm được một niềm vui không tên đang rộn lên, nhưng có lúc anh cảm thấy lúng túng vì biết rằng lúc con ra đời, anh sẽ phải thay đổi hoặc ứng xử sao cho phù hợp

với vai trò làm một người cha. Thông thường khi muốn có một ngành nghề chuyên môn, hay thực hiện công việc cho có kết quả tốt, một người cần phải được học tập hoặc được huấn luyện cho vai trò của mình. Bình chưa thấy có một trường lớp nào dành để đào tạo người làm Cha, mọi người theo cách tự nhiên “Trời sinh voi sinh cỏ”, hễ người đàn ông có con thì đương nhiên trở thành cha.

Có người nói rằng trở thành một người cha dễ hơn là làm một người cha. Thế nào để làm một người cha đúng nghĩa, đó chính là điều Bình đang suy tư. Được sinh ra và lớn lên trong một gia đình gia giáo, Bình nhận được sự dạy dỗ với nhiều kỷ luật từ cha. Anh biết cha lúc nào cũng thương yêu, hết lòng dạy dỗ và đặt nhiều trông đợi, mong Bình được thành nhân và thành công trên đường đời. Có thể nói Bình là một người con rất vâng lời và hiếu thảo. Nhưng anh vẫn nghĩ nếu bắt chước theo cung cách nuôi dạy con của cha, thì cung cách yêu thương nhưng thật nghiêm nghị đó, Bình thấy cũng có điều gì chưa hoàn chỉnh. Bình có thể áp dụng một số ưu điểm về kinh nghiệm nuôi dạy con cái từ cha, từ các bác các chú. Anh cũng có thể tham khảo từ các sách giáo dục con cái, tâm lý trẻ em. Nhưng liệu Bình có chu toàn được bốn phận làm cha cách tốt nhất hay không!

Ngay cả chọn lựa một cái tên đặt cho con, vợ chồng Bình cũng dành nhiều thì giờ suy nghĩ đắn đo. Đặt tên con làm sao để được ứng nghiệm với mong ước cao đẹp cho con. Những ngày bụng vợ càng nặng càng lớn, con chồi đập càng mạnh mẽ, thì Bình càng thương vợ nhiều hơn và thấy nhân vật tí hon sắp xuất hiện sẽ tạo một bước rẽ quan trọng cho Bình và vợ chứ không đơn giản.

Đêm mùa hè oi ả tháng Tám đó, vợ một tay đỡ bụng, một tay lay Bình thức dậy, “Anh ơi! Em sắp sanh rồi”. Bình ngồi bật dậy như chiếc lò so, quýnh quýng thay

áo quần, xỏ vội giày, rửa mặt, vuốt tóc như thể người lính nghe còi báo động xông ra trận. Vợ đang chịu cơn đau dồn dập của chuyển bụng cũng phì cười khi nhìn sự lính quýnh của chồng. Bình nổ máy xe, bảo vợ vịn cho chặt vai mình rồi phóng xe như bay đến bệnh viện Từ Dũ. Vào đến bệnh viện vợ Bình được người bạn là bác sĩ phụ khoa và các y tá đến chăm sóc. Họ chuẩn bị những thứ cần thiết cho cuộc sanh nở. Bình đứng bên cạnh vuốt những sợi tóc lòa xòa trên trán vợ. Mồ hôi rịn ra đầy vầng trán. Khuôn mặt nàng bơ phờ theo từng cao độ của cơn đau. Bình nắm chặt tay vợ như muốn nói rằng anh biết nàng đang đau đớn lắm. Một niềm yêu thương dào dạt dâng lên, Bình ước chi mình có thể san sẻ bớt cơn đau của vợ. Bình thấy vợ thật chịu hy sinh cho sự sanh con. Anh nghe rưng rức trong lòng và giây phút đó đã hứa nguyện với chính mình rằng anh phải yêu thương vợ nhiều hơn nữa. Anh sẽ cố gắng không làm cho nàng buồn hay thất vọng về anh. Anh phải làm một người chồng thật tốt mới đáp lại được tình yêu nàng dành cho anh.

Người bạn bác sĩ nhỏ nhẹ bảo Bình ra bên ngoài chờ đợi vì sắp đến phút lâm bồn. Bình bước những bước nhẹ tênh đây xúc cảm trên hành lang bệnh viện. Mắt anh bỗng thấy cay cay. Thì ra trong những giây phút yêu thương hạnh phúc nhất, người đàn ông vẫn có thể khóc chứ không chỉ riêng phái nữ. Trong Bình ngổn ngang nhiều suy nghĩ, nhưng điều anh ao ước mãnh liệt nhất lúc này là sao cho vợ “đi biển” được song suốt, và đưa con ra đời được nguyên vẹn toàn vẹn. Chưa từng có niềm tin nào ngoài niềm đam mê vào khoa học, nhưng lúc đó Bình nhắm mắt và thầm nguyện cầu xin có Đấng Tối Cao thương yêu phù hộ cho gia đình nhỏ bé của Bình. Chưa bao giờ Bình thấy mình khao khát có một ai đó thông cảm và hiểu được tâm trạng của mình trong lúc này.

Người bạn bác sĩ tươi cười báo tin “Mẹ tròn con vuông” và Bình có được con trai đầu lòng. Cô y tá bỗng đưa bé còn nhắm nghiền đôi mắt, da nhẵn nhúm và đỏ đến cạnh Bình. Anh trườn mền nhìn em bé. Cô y tá trao bé qua tay Bình và nói, “Bồng con đi”. Con! Cảm xúc băng khuâng sung sướng ngập tràn. Đây là con của Bình. Bình có một đứa con từ máu huyết hình hài của mình. Anh lấy ngón tay trở khều nhẹ những ngón tay nắm chặt của con. Con hé mắt nhìn Bình, môi mấp máy như đang dọ dẫm chạm vào màng không khí lạ lẫm của thế giới ngoài bụng mẹ. Anh bồng con vào phòng vợ. Một tay bồng con, một tay vuốt khuôn mặt rã rượi sau cơn đau của vợ. Bình bỗng thấy mình là một người đàn ông diễm phúc nhất trên trần gian. Tình yêu là đây, hạnh phúc là đây: khi cuộc đời anh được gắn chặt với hai con người yêu quý này. Bình hôn trán vợ và nói “Con mình đẹp quá! Cảm ơn em! Anh yêu em nhiều lắm!”

Bên ngoài nắng lên cao chiếu những tia ấm áp vào gia đình nhỏ của Bình. Anh mỉm cười khi khám phá ra một điều rất quan trọng nhưng thật đơn giản. Đó là chỉ bằng trái tim tha thiết yêu thương vợ, Bình sẽ vẫn luôn là một người chồng tốt. Và với tình yêu vô điều kiện dành cho con, sẽ giúp anh làm tròn bổn phận một người cha gương mẫu.

Đột nhiên hình ảnh an bình hạnh phúc của hai vợ chồng người bạn Tin Lành chợt hiện ra. Họ thường nói với Bình rằng **tình yêu và hạnh phúc thật chỉ đến từ Đức Chúa Trời là Đấng đã ban cho con người sự sống**. Sự sống là một mẫu nhiệm mà con người không thể kinh nghiệm nếu không có Tình Yêu thật đến từ Chúa. Bình miên man nghĩ đến một ngày sẽ cùng vợ và con trai đến nhà thờ trong niềm vui đón nhận phước hạnh và Tình Yêu Thiên Chúa muốn ban cho con người.

Father's Day.

Phượng Hoàng

Bí Quyết Hạnh Phúc

Theo đặc san Good Stuff, muốn có hạnh phúc, bạn hãy thực hiện các điều sau đây mỗi ngày:

- + Quên (Forget)
- + Biết xin lỗi (Apologize)
- + Nhận khuyết điểm (Admit errors)
- + Tránh lỗi lầm (Avoid mistakes)
- + Lắng nghe lời khuyên (Listen to advice)
- + Kềm giữ tức giận (Keep your temper)
- + Gánh sự khiển trách (Shoulder the blame)
- + Làm điều tốt nhất (Make the best of things)
- + Giữ tiêu chuẩn cao (Maintain high standards)
- + Suy nghĩ trước và hành động theo đó
(Think first and act accordingly)
- + Đặt nhu cầu người khác trước của mình
(Put the needs of others before your own)
- + Tha thứ (Forgive).

Bạn có biết những chìa khóa này ở đâu không? Hãy đọc **Kinh Thánh** bạn sẽ tìm thấy. Có điều quan trọng là bởi sức riêng bạn hơi khó để làm theo lắm. Chỉ bởi nhờ sức Chúa, bạn sẽ làm được mọi điều đó. Hãy đến với Ngài, bạn sẽ tìm được hạnh phúc thật.

Vui Cười !!! ... ☺ ☺ ☺

☐ Điều Ước của Đàn Ông.

Trong dịp kỷ niệm ngày cưới (Anniversary) của một đôi vợ chồng 60 tuổi, một nàng tiên hiện ra và ban cho họ hai điều ước: “Do đã sống chung hạnh phúc với nhau trong 35 năm qua, ta sẽ cho hai người mỗi người một điều ước”. Người vợ liền nói: “Tôi muốn được đi du lịch vòng quanh thế giới với người chồng yêu quý nhất của tôi đây.” Nàng tiên vung chiếc đũa thần, tức thì hai vé đi du lịch đã xuất hiện trên tay nàng.

Bây giờ đến phiên người chồng nói lên điều ước. Ông ta suy nghĩ một lát rồi nói: “Thời gian này thật trữ tình, nhưng cơ hội như thế này chỉ xảy ra một lần trong đời thôi. Vì vậy ... anh xin lỗi người yêu dấu của anh, anh ước gì có một người vợ trẻ hơn anh 30 tuổi.” Người vợ nghe vậy thật là thất vọng, nhưng điều ước là điều ước, không thể thay đổi. Nàng tiên vung cây đũa thần và rồi ... Tức khắc người chồng trở thành một ông cụ 90 tuổi như điều mình ước.

☐ Ăn năn vì đậu xe

Một vị Mục Sư nọ đậu xe trong khu vực cấm đậu của một thành phố lớn, bởi vì ông không có

đủ thì giờ và cũng không tìm được chỗ trống có đồng hồ đậu xe. Do đó vị Mục Sư ghi một miếng giấy nhỏ gắn dưới cây gạt nước trên kính xe như sau: “Tôi đã lái vòng quanh khu vực này 10 lần. Nếu tôi không đậu xe tại đây, tôi sẽ phải trả cuộc hẹn của tôi. XIN THA CHO SỰ VI PHẠM CỦA CHÚNG TÔI”. Khi vị Mục Sư trở lại, ông thấy một giấy phạt của cảnh sát gắn trên xe kèm theo một miếng giấy nhỏ ghi rằng: “Tôi từng đi lòng vòng quanh khu vực này đã 10 năm. Nếu tôi không ghi cho ông giấy phạt, tôi sẽ mất việc làm. XIN CHỖ ĐỂ CHÚNG TÔI BỊ CẢM ĐỖ.”

Bài Học Về Lòng Nhân Ái

Nhiều năm về trước, có một cậu bé 10 tuổi tiến đến một quầy bán nước giải khát và trèo lên một cái ghế cao trước quầy hàng. Cậu bé hỏi cô hầu bàn đang đứng bán: “Một ly kem Sundae tốn bao nhiêu tiền?”. Cô hầu bàn trả lời: “Năm mươi cents.” Cậu bé con thò tay sâu vào trong túi quần mình và lôi ra một số tiền lẻ, đếm lại rất cẩn thận trong lúc cô gái hầu bàn chờ trong sự mất kiên nhẫn. Cô có nhiều khách hàng “lớn hơn” đang chờ đợi đến lượt mình. Cậu bé hỏi tiếp: “Thế thì một ly kem thường thôi giá bao nhiêu?”. Cô gái trả lời với giọng không mấy thiện cảm thấy rõ: “Ba mươi lăm cents”.

Một lần nữa, cậu bé từ từ đếm lại tiền của mình rồi nói: “Vậy, xin vui lòng cho tôi một ly kem thường đựng trong đĩa thôi.” Cậu bé đưa cho cô gái hầu bàn đúng số tiền, và cô gái đem đến cho cậu bé đĩa kem.

Một lát sau, cô gái hầu bàn trở lại để dọn đĩa của cậu bé đã ăn xong, và khi cô cầm đĩa lên, cô cảm thấy nghẹn ngào ở cổ họng. Cậu bé con đã để lại trên quầy mười lăm cents, gồm hai nickels và năm pennies. Cô gái đã nhận ra rằng cậu bé có đủ tiền để mua một ly kem Sundae, nhưng hy sinh điều đó hầu để có tiền “tip” cho cô.

Bài học về đạo đức ở đây: trước khi có sự phán đoán, hãy nhìn người khác với lòng thiện cảm, sự liêm chính, và tôn trọng.

Dịch từ A Lifetime of Success

*****